

Dosarul nr. 2ra-2101/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: O. Cojocaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vlas Mihail și Verenjac Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vlas Mihail și Verenjac Ion împotriva lui Panoiot Pavel cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vlas Mihail și Verenjac Ion, fiind menținută hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 21 august 2017 Vlas Mihail și Verenjac Ion au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Panoiot Pavel cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, pârâtul desfășoară activitate de reparare a automobilelor și în anul 2009 au convenit cu acesta să repare automobilul de model „Kia Sephia”, cu numărul de înmatriculare xxxxx.

Astfel, fiind pusă mașina la dispoziție pentru repararea acesteia, lui Verenjac Ion i s-a solicitat să procure și să instaleze la cele două balcoane de la apartamentul pârâtului ferestre din termopan, pentru ce a achitat prestatorului suma de 12 522 lei, să procure și să instaleze uși de la dulapurile din bucătărie, achitând prestatorului suma de 120 dolari SUA, echivalentul a 2 175 lei, să procure și să livreze la domiciliul pârâtului poamă, pentru care a achitat suma de 2 050 lei, să livreze o cutie de vopsea auto pentru care a achitat suma de 6 400 lei, să achite suma de 1 300 lei pentru procurarea unui aparat de pulverizare pentru vopsirea mașinii, să achite suma de 240 lei pentru procurarea unei bobine de sârmă necesară pentru reparația mașinii, să achite suma 40 euro (850 lei) pentru faruri la mașină care urma să le instaleze, iar în total a suportat suma de 25 537 lei.

Reclamanții au susținut că, în pofida înțelegerii avute, pârâtul nu a reparat mașina, iar la adresările lor, ultimul invocă diferite pretexte, spunându-le să mai aștepte, situație care a durat până în 2015.

Ulterior, solicitând restituirea mașinii așa cum era demontată pe piese, precum și cheltuielile suportate, pârâtul a întors parțial piesele auto, prin intermediul unor terțe persoane, refuzând restituirea sumelor bănești.

Reclamanții și-au întemeiat acțiunea pe prevederile art. 374, 512, 514, 522, 523, 524, 529, 572, 573, 575, 607, 609, 616, 1392, 1397, 1389, 1398, 1416, 1422 și art. 1423 Cod civil.

Au solicitat încasarea din contul lui Panoiot Pavel a prejudiciului material în mărime de 25 537 lei, prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei, precum și restituirea următoarelor piese auto: caroseria, firele de electricitate în complet, volanul și sistema de startare în complet, discuri de titan 2 bucăți, surdina, frâna de mână, covorul din portbagaj, computerul de bord, climatizorul auto în complet, covorul din salon, spoilerul din față, bucla de la ușa din spate partea dreaptă și generatorul.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 27 noiembrie 2017 și 26 februarie 2018, Vlas Mihail și Verenjac Ion au declarat apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vlas Mihail și Verenjac Ion, fiind menținută hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluția pe prevederile art. 8, 514, 1389 Cod civil și art. 118, 121 Cod de procedură civilă.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a reținut faptul că, din materialul probator nu rezultă obligația de prestare a serviciilor de către Panoiot Pavel și reținerea de către acesta a pieselor auto.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că alegațiile apelanților nu și-au găsit justificare în prezenta speță, având în vedere că argumentele privind convenirea de a repara automobilul, pentru care Verenjac Ion urma să execute alte servicii, nu au fost probate.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 21 august 2018, Vlas Mihail și Verenjac Ion au declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, nefiind examinat corect și multiaspectual fondul cauzei, prin ce a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Au susținut că, în speța dată, intimatul a beneficiat de bunuri în mărime de 25 537 lei pentru repararea mașinii, pe care nu a reparat-o, refuzând fără temei restituirea pieselor auto, ceea ce în opinia recurenților este o îmbogățire fără justă cauză.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 mai 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurenți, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 21 august 2018, este în termen.

La 13 septembrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Panoiot Pavel nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vlas Mihail și Verenjac Ion, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vlas Mihail și Verenjac Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Vlas Mihail și Verenjac Ion.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vlas Mihail și Verenjac Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva